

Præster virker paa Danske og Engelsk som det behøves. Men paa Indre-Missions-Marken, der er og bliver Konkurrence, og den er og vil blive skarp.

Saa længe vi lader Marken ligge udyrket, bliver der naturligvis ingen Konkurrence mellem dem og os, for de tager ganske simpelt vort Folk, hvor de finder dem. For et Par Aar siden fortalte en af vore unge Præster mig, at han havde læst i et tysk luthersk Kirkeblad, trykt paa Engelsk, — det var fra General Synoden eller Gen. Council — Angivelse af en hel Række skandinaviske Settlementer her i Vesten, som de stode rede til at tage Arbejde op i. Nord-øst herfor, hvor vi bor, var for faa Aar siden et lille dansk Settlement, Koloni fra Ruskin. Min Formand i Embedet havde været deroppe et Par Gange. Da jeg kom herud, tog jeg ogsaa derop. Men jeg kom for sent. Der var allerede indledet Forbindelse med den tyske General Synode, som taler Engelsk. Og inden jeg kom derop næste Gang, havde en Repræsentant for Gen. Synodes Indre Mission været der og skaffet dem en Præst, sammen med Nabo-Byen Sidney.

Driver vi ikke Indre Mission, tager Nordmændene og de engelsktalende Tyskere vort Folk. Men driver vi Indre Mission, vil Konkurrencen blive skarp, og vi vil faa Brug for flere Penge i Indre-Missionskasserne end i Ydre-missionen, og Brug for alle dem, vi samler, hvad vi desværre ikke har alle Tider nu, for de faa, vi samler. Der er jo somme Tider Overskud i en og anden Kreds's Indre Missionskasse. Men driver vi ingen Indre Mission, maa vi berede os paa at dø som dansk luthersk Kirkesamfund betragtet (selv om vi ogsaa giver os til at tale Engelsk). For naar de Folk, som er i vore Menigheder dør, og andre Samfund tager dem, de nye Menigheder skulde være dannede af, saa er vi jo færdige.

Men vi dør ogsaa af en anden Aarsag, hvis vi ikke driver Indre Mission. For ligesom Hedninge-Missionen, giver ny Livskraft til de gamle Stats- og Folke-Kirker, saaledes giver Indre-Missionen ogsaa ny Livskraft i de Samfund, den udgaar fra. Det opliver Troen og Kærligheden, naar vi i de gamle Menigheder hører: „Nu er der sendt en Missionspræst til den Plads. Nu er der bleven en Menighed. Og nu er Menigheden der bleven selv-opholdende.“

Men hvor disse Livstrømme ikke kommer hen, der dør Menighederne. Det Samfund herovre, som ikke driver Indre-Mission er dødsdømt. Men det, der driver den har Betingelse for at leve.

Og 'vi maa drive Indre-Mission for Hedninge-Missionens Skyld.

De arme Hedninger lever og dør i Massevis, uden Haab og uden Gud i Verden. Deres gamle Religioner vakler, Fritænkeri og Muhammedanismen opluger dem. Og vi i Kristenheden gør saa lidt for at sende dem Guds Ord, det eneste, som kan redde dem. Ogsaa vor Kirke gør for lidt for Hedningerne.

En sagde paa sidste Aarsmøde, at han var glad ved, at United Church havde overtaget Japan-Missionen, for den var ved at vokse os over Hovedet. Hvorfor i den hele vide Verden er den vokset os over Hovedet?

Ganske simpelt fordi vi ikke er vokset sammen med den. Ikke er blevet større, end vi er. Og det er vi ikke blevet, fordi vi ikke har drevet indre Mission. Det er Sagen.

Vi maa fremdeles drive Indre-Mission for vor Pensionskasses Skyld. For skal vi blive ved at gøre de ældre Præster til Pensionister for at skaffe Plads til de yngre, saa vil Pensionsfondet ikke længe kunde klare, hvad der skal til. Og saa maa de ældre Præster gaa paa Fattiggaarden, hvis de ikke i Forvejen er velstaaende — hvad ikke man-

ge er — eller har Børn, som har Evne og Villie til at opholde dem.

Driver vi derimod Indre Mission, saa er der Arbejde nok for alle, som kan og vil arbejde, og saa kan Pensionsfondet ogsaa klare sig.

Vi har hidindtil drevet alt for lidt Indre Mission.

Ifølge Salomons Almanak af 1914 fandtes der her i Landet 1910 ca. 400,000 Danske. Samme Værk af 1916 angiver den danske Kirkes Sjøleaneal til ca. 22,000. Vor Aarsberetning fra i Fjor tilskrives os ca. 27,000, ialt 49,000. Med et rundt Tal kan vi regne ca. 50,000 i vore dansk lutherske Kirker. Der bliver saa tilbage 350,000. Selv om man saa regner 100,000 under Kirkens Indflydelse, hvor er saa de andre 300,000 henne? Med kun allerhøjest 1/4 af den danske Befolkning her i Landet under Kirkens Indflydelse maa der være en stor Indre-Missions Mark og for lidt Indre-Missions Arbejde. At vi driver for lidt Indre Mission ses ogsaa af, hvad der ydes til denne Mission.

Ifølge sidste Aarsberetning ydedes der til Kreds- og Samfunds Indre Mission \$12,300. Hertil bør vel lægges det halve af Udgifterne ved Utahmissionen, som jo ogsaa arbejder blandt Ikkemormoner ca. \$2,000, ialt \$14,300. Men til Indianer-Japan- og forskellige andre Missioner har vi sammen med det andet halve Beløb til Utahmissionen ydet ca. \$16,581. Altsaa, vi gav over \$2,000 mere til Arbejdet blandt Hedningerne end til Arbejdet blandt vort eget Kød og Blod her i Landet. Vi kan nu ikke roses for at have Omsorg for vore egne.

At vi driver for lidt Indre-Mission kan vi ogsaa se ved at sammenligne, hvad vi gør, med, hvad andre gør.

Ifølge „The Lutheran Church Year Book for 1920“ gav Th United Church i 1919 til

Ydre- Ind.-Mission	\$155,516—203,690
Ohio Synode	14,114— 48,844
Iowa Synode	25,000— 44,000
Svenske Augustana Synode	62,000— 123,000
Synodal Konferensen	146,000— 329,000
Den danske Kirke	2,000— 8,000
Vort Samfund gives til	14,600— 12,000

De norske Kirkesamfunds Bidrag er ikke nævnt i Bogens Statistik. Men de giver uden Tvivl ogsaa mere til Indre Missionen end til Ydre Missionen. Af denne Statistik i Lutheran Church Year Book ser vi, at alle de andre lutherske Samfund her i Landet, saavidt de er anført, yder mere til, driver mere Indre-Mission end Ydre-Mission, har mere Omsorg for deres egne end for Hedningerne.

Vor Stilling er, saavidt denne Statistik viser, enestaaende blandt Lutheranere i Amerika. Vi er de eneste, som driver mere Hedninge-Mission end Indre-Mission; har mere Omsorg for Hedningerne end for vore egne. For nogle Aar siden, havde vi herude Besøg af Missionær Nielsen fra Japan. Jeg viste ham den Forskel, der var mellem vort Ydre- og Indre-Missions-Arbejde. Han blev aldeles forbavset, udtalte, at vi var i et helt forkert Spor, og sin Glæde over at nogle af os saa det. Han saa med mig, at skal vi drive Hedninge-Mission, maa vi meget mere drive Indre-Mission.

Er vi saa værre, end andre lutherske Samfund var, da de var paa samme Alder som vi? Nej, det tror jeg ikke vi er. Jeg ved i det mindste om eet af de største tyske Samfund, som i forrige Aarhundrede havde saa svært ved at faa Øjnene op for Ind. Missions Betydning som vi, og som tabte mange af deres Folk, før de fik Øjnene op.

Jeg mener heller ikke, at Spørgsmaalet egentlig er, om vi vil drive Indre-Mission eller ikke. For vi driver jo noget, og det er blevet bedre i de senere Aar.

Men Spørgsmaalet er egentlig: Hvor mange af vort Folk skal vi tabe, inden vi faar ordentlig fat paa Indre-Mission og hvad dertil hører: Church Extension?"

FOREIGN-LANGUAGE PAPERS PLEADING FOR LIFE (Literary Digest.)

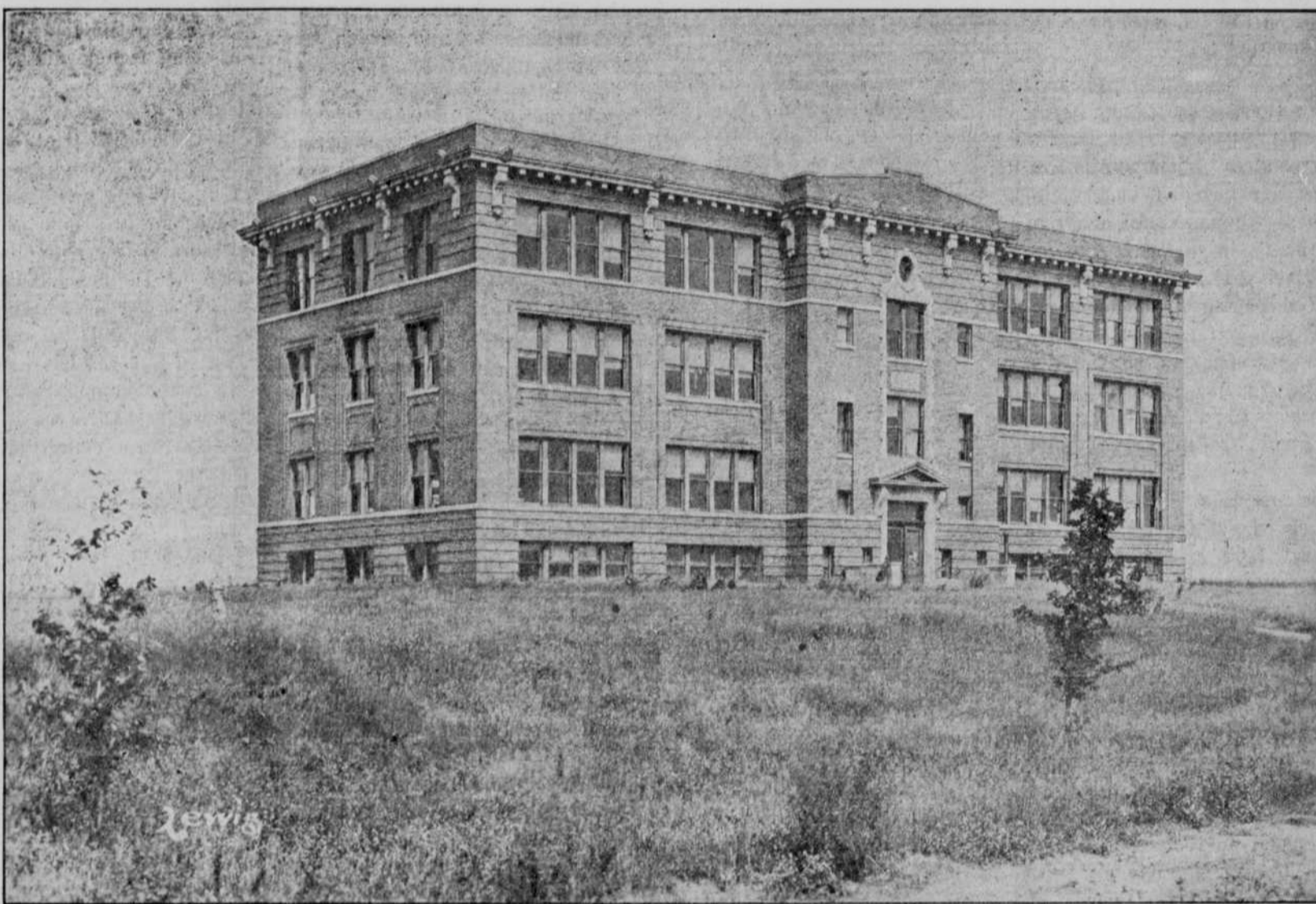
Strong Protests are being made by the foreign-language papers published in this country against Senator King's bill to exclude them from the second-class mailing privileges—a blow that would very likely end their existence. It seems that there are about 1,500 of these newspapers and magazines, with an aggregate circulation of about 8,000,000. They are printed in thirty-three different languages and are to be found in every State in the Union. Less than one-fifth of them are German and about four per cent are Socialistic or Communistic in their tendencies. If

these latter few have sinned, it is argued, it would be rank injustice to visit the punishment upon hundreds of innocent publications, and deprive millions who read their native tongues of their only sources of information. The utterances of the foreign-language press are positive and straightforward. Two Polish newspapers, the Milwaukee Nowing Polskie and the Baltimore Jednosci-Polonia, urge Polish organizations to protest to Congress, and point out that "even the Prussians permitted the publication of Polish papers." "It would be ungrateful of America to adopt such legislation after the sacrifices made by the foreign-born during the war," thinks the Dannevirke, a Danish newspaper of Cedar Falls, Ia. Instead of creating a love for the English language, such legislation "will have a contrary effect, as experience has shown all over the world," asserts the Fitchburg (Mass.)

Raivaaja, a Finnish newspaper, which thinks that "only by allowing the fullest freedom will the official language of any country replace in the shortest and quickest way the small minority still prevailing of foreign languages." We are told in The Jewish Morning Journal, of New York City, that if such a law should be adopted, "it would ruin the major portion of the foreign-language newspapers, and the immigrant, who understand no English, would remain entirely cut off from the spiritual connection with the country in which he lives." That the Government is interested in the problem of the foreign-language press is indicated by a statement sent out by the foreign-language service, formerly a branch of the Bureau of Public Information, which we find in the Seattle Posten, a Norwegian weekly. Says this government statement:

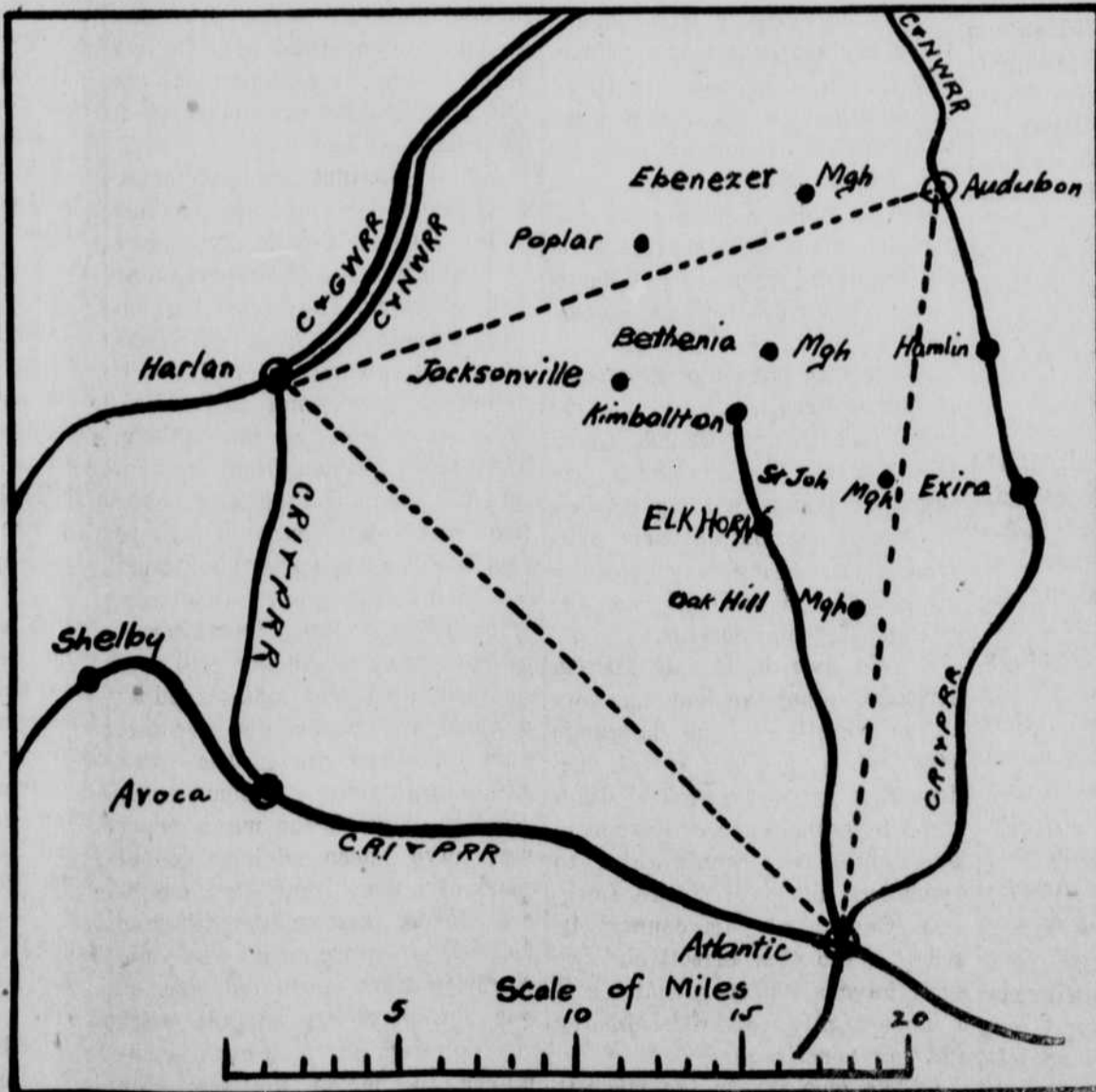
"We deplore the grave injustice which is being done to foreign-born peoples as a whole these days, by inaccurate and sensational newspaper stories; and the unfair and unfriendly treatment accorded them by Americans who are ignorant or misinformed concerning them and their press. Our eighteen months of intimate relations and work with the foreign-language press have brought us indispensable proof that the large majority of these papers and peoples are American in the truest sense, that they have rendered valuable service to this country, and are behind no one in their desire to see any disloyal or seditious publication, speedily and properly dealt with. Because of this conviction, based on our experience in this matter, and because we realize that much of the prevalent prejudice against the foreigner is due to lack of knowledge of existing

(Continued on page 8).

Skolebygningen i Harlan, Iowa,

som tilligemed Inventar, tyve Acres Land til Skolegrund foruden 40 Byggelodder, hver 44 x 124 Fod stor tilbydes den forenede dansk ev. luth. Kirke frit. Skolebygningen blev opført i 1910, har 60 x 120 Fod Grundflade, er 4 Etager høj og er forbundet med Byens Vandværk, Lysanlæg og Kloaksystem. Skolebygningen har sit eget fuldstændige Dampvarmeapparat, samt Inventar af Skolebænke, Borde, Skrivepult, "Blackboards" m. m. De 40 Byggelodder ligger ud mod Skolenes Forside og har Adgang til Byens Kloaksystem, Vandværk og elektrisk Lys. Ledningerne til disse er indlagt og betalt. To moderne Huse, passende til Forstander- eller Lærerboliger er allerede opført paa disse Grunde og tilbydes frit med Byggelodderne.

Kort over Elk Horn Settlementet.

Der findes en dansk luth. Virksomhed paa hvert Sted, som er nævnt paa dette Kort.

„HARLAN COMMUNITY CLUB“